

Dubbelleven

Het ene moment op tournee met het Balletorkest, het andere moment privélerares in de Arabische taal. Altvioliste Arwen Salama-Van der Burg, horlogemaker Bart Verweij en pitreporter Jack Plooi over de fun van twee banen.

Altvioliste bij het Balletorkest

“Sinds mijn 23e speel ik bij het Balletorkest. Een droombaan, vanwege de prachtige muziek – zoals Sergej Prokofiev's *Cinderella* waar ik altijd kippenviel van krijg – en omdat we deel uitmaken van een groter geheel. Met het ballet samen ontstaat er synergie, een totaalbelevenis. Het publiek wordt daar heel blij van en mij geeft dat ongelooflijk veel energie. Toch be kroop me op een dag een gevoel van: is dit het nu? Niet dat musiceren mij geen voldoening gaf, ik miste het om mijn 'linkerhersen helft' te gebruiken. Dus meldde me ik aan voor een taal cursus Arabisch. Ik vond het geweldig. Gelijktijdig kreeg ik last van mijn oren. Dus ging ik Arabische taal en cultuur studeren, ervan overtuigd dat dit mijn nieuwe carrière zou worden. Gelukkig gaat het nu weer goed en kan ik mijn twee passies combineren. Organisatorisch best wel een uitdaging, vooral als we op tournee gaan. Maar een frisse blik doet wonderen: soms komen tijdens orkestrepitities de leukste grammatica oefeningen in me op.”



'Een frisse blik doet wonderen'

Arwen Salama-Van der Burg (38)



Oprichter van Arabar, een taalschool voor privéles Arabisch in Amsterdam-Oost

“Vanwege mijn grillige orkestrooster geef ik privélessen, die ik makkelijker dan groepslessen om de repetities en uitvoeringen heen kan plannen. Onder andere aan journalisten, diplomaten in opleiding en artsen die naar vluchtelingenkampen afreizen. Door het leren van een vreemde taal, spreekwoorden en gezegden, snap je gaandeweg de cultuur beter. Het creëert meer begrip. Tijdens een studiereis naar Damascus ontmoette ik mijn man Modar, die in een cafeetje gepassioneerd aan het drummen was. Onze voertaal is het Syrische dialect. Het Arabisch is een ontzettend rijke taal. Door de vele grammaticale en lexicale mogelijkheden kun je dezelfde boodschap in zoveel verschillende vormen gieten. Met Arabisch bezig zijn voelt daardoor bijna als muziek maken. Samen met Modar en bastrombonist Wouter Iseger, die ook in het Balletorkest heeft gespeeld, vorm ik het trio Hummus & Piepers. Ons repertoire is divers; eigen muziek afgewisseld met oriëntaalse arrangementen. Dit ensemble verenigt al mijn liefdes.”

Bierbrouwer met zijn eigen merk Van Slag

“Thuis in een Leids hofje brouw ik wekelijks recepten met de precisie van een Zwitsers uurwerk. De grote volumes besteed ik uit aan een contractbrouwerij. Mijn eerste bier heet De Tijd Drinkt, een Session IPA die vorig jaar een finaleplaats haalde bij de Brand Bierbrouw Wedstrijd. Daarna volgden een Weizen (Wijzer), een blond bier voor het vijftigjarig jubileum van supermarktketen Hoogvliet (De Hoogste Tijd) en binnenkort een Tripel (Klok Klok Klok). Als horlogemaker ben ik een pietje-precies. Dit komt bij het brouwen goed van pas. Een kleine afwijking in de receptuur en je hebt een totaal ander bier. Ook is de juiste temperatuur tijdens de vergisting essentieel voor het smaakprofiel. Doordeweeks kijk ik ernaar uit om in weekend te brouwen, andersom ook. De diversiteit is fantastisch. Het enige nadeel is dat er te weinig uren in een dag zitten! Zelfs als horlogemaker heb je niet de luxe om de tijd stil te zetten.”



'Een biermakende horlogebrouwer? Die moet wel Van Slag zijn'

Bart Verweij (38)



Horlogemaker bij Steltman Watches in Den Haag

“Toen ik in aanraking kwam met uurwerktechniek was ik meteen verkocht. Na de vakschool in Amsterdam specialiseerde ik mij in het repareren van mechanische horloges. Eerst bij Schaap en Citroen als Rolex-specialist, nu bij Steltman waar ik met diverse merken werk. Elke vijf jaar heeft een horloge een servicebeurt nodig. Op mijn werkbank wordt het volledig uit elkaar gehaald, schoongemaakt, geolied en opnieuw in elkaar gezet zodat het weer perfect loopt. Jaren geleden startte ik met thuisbrouwen. Ik gebruikte ingeblikt moutextract en mandflessen voor de vergisting. Toen ik een paar jaar geleden van mijn vriendin een Hema-brouw pakket kreeg, heb ik deze hobby weer opgepakt. Ik beleefde er zoveel lol aan dat ik wekelijks ging brouwen. Ik kocht een elektrische brouwketel en bouwde vergistingsinstallaties van oude koelkasten. Door veel te lezen, oefenen en proeven lukte het om steeds mooier bier te brouwen.”



**Formule 1-
verslaggever bij
Ziggo Sport**

“Sinds mijn debuut in 1991 breng ik veel weekenden in het zonnetje door met een microfoon in mijn hand tussen de razendsnelle Formule 1-racewagens. Ik geef live-updates uit de pitstraat en interview coureurs en coaches. Een feestje, maar met anderhalf miljoen kijkers ook *serious business*. Probeer maar eens de kalmte te bewaren, terwijl er links van je drie motoren worden gestart! Al je zintuigen staan open. De kunst is om goed te blijven kijken en luisteren, geen aannames te doen. Ook in de autosport moet je stressbestendig zijn en goed met mensen kunnen omgaan. Vervelende vragen durven stellen. Eigenlijk heb ik nog een derde baan: met De Formule 1 Show sta ik 23 keer per jaar als acteur in het theater. Dat ik niet hoeft te kiezen, zie ik als een luxe. Dit is mijn ideale scenario: twee werelden die elkaar fantastisch aanvullen, een geestelijke verrijking. Ik kan het iedereen aanraden.”



**Parttime tandarts
en implantoloog bij
DentConnect**

“Twee dagen per week sta ik in een kleine ruimte in opperste concentratie te snijden in de monden van mijn patiënten. Chirurgisch precisiewerk op de vierkante millimeter. Mensenkennis is cruciaal in de medische wereld. Je bouwt een vertrouwensband op met patiënten. Dat mensen vaak dolgelukkig zijn na een behandeling geeft mij ongelooflijk veel voldoening. Tijdens mijn promotieonderzoek aan de universiteit van Nijmegen werd ik door een collega benaderd met de vraag of ik een weekendje mee wilde naar het circuit in Zandvoort. Een beetje ontspanning, daar voelde ik wel wat voor. Al snel ging ik wekelijks mee en voor ik het wist was ik stiekem manager van het race team van Frans Verschuur. Op een dag vroeg racepresentator Olav Mol of ik als ‘pitspion’ mee wilde naar de Grand Prix van Canada. Een buitenkansje. Veel tijd om te beslissen was er niet: de race startte de week daarop al. Ik belde het thuisfront. Iedereen zei: doen!”

*“Dat ik niet hoeft
te kiezen, is een luxe”*

Jack Plooi (57)